

Jesu påskekomplot

af pastor Kai Kjær-Hansen, Jerusalem

De ansvarlige ledere for de store kristne kirkesamfund i Nazareth har truet den israelske regering med at lukke dørene til deres respektive kirker og helligsteder for turister og pilgrimme.

Denne trussel – usædvanlig og drastisk som den er – danner højdepunktet i den lange række af protester, som det israelske religionsministerium har modtaget fra kristne kirker og enkeltpersoner siden marts måned. Bag Nazareth-protesten står præster og menigheder i de græsk-katolske, romersk-katolske, anglikanske, baptistiske, koptiske og græsk-ortodokse kirker.

Årsagerne til protesterne er filmatiseringen af Hugh J. Schonfields Jesusbog, »The Passover Plot«. Bogen, som første gang blev publiceret i 1966, er kommet i mere end 20 store oplag. Filmoptagelserne er foregået i henholds-

vis Jerusalem og omegnen af Tel Aviv i slutningen af sidste og begyndelsen af dette år. Personlig er Schonfield ikke tilfreds med filmen, og han har offentligt måttet distancere sig fra enkeltheder i den, da den ikke fremviser Jesu storhed, sådan som han har opfattet den.

Jesus – en dygtig planlægger
Hovedtesen i bogen er, at Jesus selv har planlagt sin død indtil mindste detalje. Hans plan gik ud på at blive korsfæstet en fredag, således at han kunne være sikker på at blive taget ned af korset, inden sabbaten begyndte. Bistået af enkeltpersoner uden for den snævre discipl-

gruppe lykkedes Jesu komplot. På korset fik Jesus en drik med medikamenter i, hvilket bevirkede, at man troede, at han var død. Og Josef fra Arimatæa, som var blevet sat ind i planen, var ikke sen til at opfylde sin del, nemlig at få tilladelse hos Pilatus til at tage Jesu legeme ned fra korset. Jesus overlevede således sin korsfæstelse, hans trick med at spille død lykkedes; han overlevede også den næste dag i graven, og efter at vagttjenesten uden for graven var ophørt lørdag aften, kunne de medsammensvorne uden for den snævre disciplerkreds hente Jesus. Jesus stod således op af graven; men bl. a. på grund af spydstikket i siden bukkede han snart under. Den snævre disciplgruppe samt kvinderne omkring Jesus, der ikke var sat ind i komplotet, kom på denne måde til overbevisningen om, at Jesus virkelig var opstået fra de døde, og forvekslede den mand, som nogle af dem mødte på vej til Emmaus, med Jesus, ligesom de gjorde med den mand, der senere mødte dem oppe ved

YDRE MISSIONS BASAREN

I anledning af basaren i *Odd Fellow palæet* tirsdag den 2. og onsdag den 3. november 1976 henvender vi os herved som sædvanlig til Israelsmissionens venner og beder dem hjælpe os med gaver til bod og tombola. Vi er interesserede i såvel broderier som strikvarer, bl. a. sokker til alle aldre, men også i alle andre anvendelige ting – meget gerne prismærkede. Sidste års gaver oversteg alle forventninger.

På forhånd hjertelig tak for enhver gave.

Gaver kan sendes til min bopæl *Hesseltoften 20, 2900 Hellerup.*

På basarkomiteens vegne:

Kiss Rønn Christensen, telf. He (0143) 7976

Genesaret sø. Af Schonfield betragtes Jesus som en bril-
lant planlægger, som ud fra
de gammeltestamentlige
profetier om Messias havde
planlagt alt for at fremme
sine messianske mål, nemlig
at oprette Gudsriget her på
jorden. Dette begreb tolkes
socialt-etisk.

Jesus-billeder og NT

At Schonfields billede af Jesu
død og opstandelse svarer
dårligt til de nytestamentlige
beretninger og den kirkelige
forkyndelse behøver ikke
nærmere dokumentation.
Dog skal det understreges, at
mens de fleste vel vil betegne
en sådan handle måde fra
Jesu side som bedragerisk
svindel, betragter Schonfield
Jesus som en eminent plan-
lægger.

Selv om Schonfields Jesus-
portræt er krydret med nogle
sensationelle forklaringer,
indeholder hans hovedtese
dog intet virkeligt epokegø-
rende nyt i teologisk hense-
ende. Billedet af Jesus, som
vil forene alle mennesker til
broderskab og skabe fred på
jorden, er set før. Ligeledes
er det hørt før, at Jesus ikke
var død, da han blev taget
ned fra korset, omend man i
den teologiske debat i dag
plejer at kunne blive enige
om, at det sikreste i Jesu hi-
storie er, at han døde på
Golgata.

I modsætning til de hjem-
lige forfattere, der i de senere
år har forsøgt at tegne et por-
træt af Jesus, befriet fra den
såkaldte kirkelige overma-
ling, har Schonfield dog de

Pastor Kai Kjær-Hansen.

videnskabelige papirer i
orden. Men hvor forskellig
hans bog end er fra f. eks.
Erik Nørgaards »Partisanen
Jesus« eller Wernströms
»Kammerat Jesus« eller
Thorsens Jesusskikkelse, er
der dog det fælles, at man i
sine konklusioner går langt
videre, end det nytestament-
lige materiale tillader.

Det virkelig interessante i
den »israelske thorsenssag«
er imidlertid ikke så meget
bogens eller filmens indhold,
men derimod måden, hvorpå
forskellige kristne kirker har
reageret.

Kirkernes reaktion

Hvad der har været fælles for
de forskellige kristne grup-
pers argumentation, er kendt
fra den hjemlige Thorsen-de-
bat. Filmen forhåner Jesus
Kristus og sårer de kristne.
Den er blasfemisk. Desuden
er der en appel i dette tilfæl-
de til den israelske regering
om at vedblive at beskytte de
religiøse rettigheder og følel-
ser hos de tre store religio-

ners tilhængere, nemlig jøde-
dommen, islam og kristen-
dommen. Den specielle dan-
ske opfindelse – for nu ikke
at sige undvigelsesmanøvre –
at Thorsen har krænket de
nytestamentlige forfatteres
ophavsret, har ikke fundet
vejen herved.

Men herefter er der en
ikke ubetydelig forskel mel-
lem Nazareth-kirkernes argu-
mentation og så f. eks. den,
som flere ledende kristne
personligheder i Jerusalem
har gjort sig til talsmænd
for. Jerusalem-præsterne har
ikke som Nazareth-kirkerne
truet med at lukke dørene for
turister, men har peget på en
langt mere alvorlig fare, nem-
lig at en bølge af antisemi-
tisme skal følge i filmens
kølvand. Denne frygt er des-
værre nok ikke helt uden
grund.

Schonfield er nemlig jøde.

Frygten for antisemitisme
burde naturligvis være ube-
grundet, da en enkelt jødes
opfattelse ikke kan tilskrives
en hel nation, bortset fra at

Ydre Missionsstævne i Roskilde

Stiftsudvalget for Ydre Mission
i Roskilde stift
afholder et Ydre Missions stævne
i Jacobskirken, Roskilde,

søndag d. 26. september kl. 14.30.

Missionær Ulla Kristiansen: Kir-
ken derude – kirken herhjemme.
Generalsekretær Grethe Mort-
horst: Bibelens vej til verden.
Pastor Frode Bay: Kort orien-
tering om stiftsudvalget.

Afslutning ved biskop Hans Kvist.

Planlagde Jesus bevidst selv dette?

had aldrig kan blive den kristnes svar på andres karrikatur af Jesus, uanset om der så skulle stå en hel nation bagved. Men så enkel er sagen næppe. I tidligere tider har der ikke skullet meget til, før antisemitisme florerede også i kristne kredse. Historien kan kun alt for let gentage sig i dag.

I forbifarten kan det dog nævnes, at man fra kompetent hold i Israel klart har taget afstand fra Schonfields hypotese. Professor i Det nye Testamente ved det Hebraiske Universitet i Jerusalem, David Flusser, har ligefrem betegnet bogens hypotese som »absurd«.

At mennesker, der for flestes vedkommende i et langt liv har kæmpet mod enhver form for antisemitisme – også den latente – med dyb bekymring har fulgt filmprojektet og protesteret imod det, er vel forståeligt. Ligeledes

kan man forstå de traditionelle, men ikke desto mindre relevante kirkelige indvendinger. Sådanne kan, hvis de forstås ret, ikke bare afpares med, at Jesus nok skal klare sig – hvilket han naturligvis nok skal, så sandt han er den levende Herre – og heller ikke afpares med, at de kristne nok skal klare sig – hvilket de da nok skal, så sandt de er bundet til den levende Herre – da disse argumenter rigtigt forstået er fremsat for at komme dem til undsætning, som er svage og tvivlende, d. v. s. dem, der er dårligst stillede angående kendskabet til Jesus.

I en tid, hvor man er mere og mere indstillet på, at man skal komme de politisk undertrykte til hjælp, og solidariserer sig med samfundets tabere, kan man undre sig over, hvor overfladisk man i nogle kredse ser på spørgsmålet angående manipulation

med ens medmennesker vedrørende oplysninger om Jesus.

Tvivlsom kirkelig pression

Derimod synes det straks vanskeligere at forstå Nazareth-kirkernes reaktion med truslen om at lukke kirkerne for turister og pilgrimme. Hvis der skal være en mening i at holde kirkerne åbne for turister, må det vel være for at gøre evangeliernes beretninger levende for mennesker. Dette vil man i givet fald afskære sig fra – og så frivilligt!

Det synes noget bagvendt, at kirken truer med at lukke. I andre lande er vel situationen den, at kirken kan frygte, at en totalitær statsmagt vil lukke kirkerne eller i det mindste kontrollere kirken på en måde, som kirken ikke kan være tilfreds med. Men i denne sag er tingene vendt på hovedet, vel sagtens fordi Nazareth-kirkerne i denne »hellige« by har et pressionsmiddel af format at anvende over for den israelske regering.

Ganske vist er ikke alle inden for de politiske partier i Israel begejstret for kristen mission, og en sådan er der jo mulighed for – eller fare for – hvor der findes kristne kirker. Men skønt enkelte parlamentsmedlemmer gerne så kristen mission over for jøder fuldstændig forbudt, er der næppe nogen, der kunne ønske eller forestille sig, at de kristne kirker skulle lukke. I givet fald ville det ramme en vigtig indtægtskilde fra

Ydre Missions basar i Christiansfeld

afh. i Tyrstrup menighedshus
onsdag den 29. september.

Basaren åbnes kl. 13.45 af generalsekretær E. Kjær Knudsen.

Kl. 15.30 er der underholdning for børnene.

Kl. 20.45 taler polioklinikleder Martin Bakari om Den lutherske kirkes virke i Nigeria.

Afslutning ved sognepræst Poul Biering.

Gaver til basaren modtages med tak i

Ydre Missions Hus,
Nørregade 14,
6070 Christiansfeld

turister, som man ikke har råd til at undvære. Men det ville sandsynligvis også gå ud over landets prestige og den for landet nødvendige politiske støtte, som man heller ikke har råd til at undvære.

Dette kan de kristne Nazareth-kirker naturligvis ikke være uvidende om. De har benyttet sig af nogle klart økonomiske og politiske våben for at vinde gehør for deres argumenter. Sagen, de kæmper for, er såmænd udmærket, midlerne derimod højst problematiske.

På langt sigt opnår kirken intet med trusler. Desuden har kirkens Herre aldrig sagt, at kirken kun skal være åben i de lande, hvor der ikke føres blasfemisk tale!

De kortsigtede resultater af Nazareth-kirkernes trusler er imidlertid ikke udeblevet. Som et resultat af protesterne

har det israelske Filmdepartement ikke ydet hverken finansiell eller teknisk hjælp til filmprojektet. Da protesterne for alvor blev slagkraftige, var filmen dog næsten færdigoptaget, således at intet kunne forandres i dette. Men Nazareth-kirkerne har gennem forhandling med de israelske myndigheder opnået, at filmen betragtes som et udenlandsk foretagende, selv om filmens forlæg er skrevet af en jøde tillige med, at filmens instruktør er jøde. Filmen skal således til sin tid for den israelske censur, inden den kan vises i landets biografier.

Så sent som i begyndelsen af juli måned har de kristne kirker i Nazareth gentaget truslen med fastholdelsen af dens indhold. I et åbent brev i Jerusalem Post siges det: »Vi føler os nedsaget til at gentage, at vi fastholder vores afgørelse om at lukke vore kirker for turister og besøgende, dersom vi føler, at der er en hældning i retning af at tillade, at filmen vises i dette land«.

TILBUD

Vi har brug for flere abonnenter! Derfor beder vi Dem tilbyde evt. interesserede, at de kan modtage bladet gratis resten af året.

Ved henvendelse til konto- ret kan man få tilsendt blade til uddeling som »propaganda«.

Tiden vil vise, om truslen bliver hørt, således at filmen ikke bliver vist i Israel. Fra kristen side er der så vist ikke noget at beklage, hvis det ikke sker. Men tragisk er det nu alligevel, hvis det skulle vise sig, at det er truslen om lukning af kristne kirker, der bliver afgørende for sagens udfald.

En kirke, der truer med at lukke, synes ikke at have meget at lukke op for. Og en kirke, de truer med boycott, uanset hvilke personer, der måtte besøge den, er i bund og grund truet af sin egen teologi.

DANSK BIBELSKOLE

har udsendt sit righoldige program for sæsonen 1976/77. Det byder på dag- og aftenkurser, foredragsrækker, et elementært kursus samt et treårigt kursus i kristendomskundskab. Arrangementerne afholdes i Dansk Bibelskoles lokaler.

Der tilbydes desuden to skriftlige kurser, som er velegnede til studiekredsbrug.

Efterårets skriftlige kursus er udarbejdet af sognepræst Gunnar Tjalve og behandler emnet »Synet på mennesket i Det gamle og Det nye Testamente«.

Det detaljerede program kan rekvireres fra

DANSK BIBELSKOLE

Frederiksberg Alle 10, 1820 København V, tlf. (01) 24 26 20 og 24 92 50